

FENT CAMÍ per la Segarra rural

**10 de febrer
de 2013
Núm. 777**

Ens hem de deixar pescar?

L'evangeli d'aquest diumenge acaba amb la invitació de Jesús a Pere que era pescador de peixos al llac de Galilea que li diu: "Segueix-me, des d'ara seràs pescador d'homes"

Aquesta frase em fa mal. Quan avui en el món modern tenim una especial sensibilitat envers el sofriment dels animals, que s'aconsegueix que morin amb el mínim dolor, que el seu transport a l'escorxador s'hagi de realitzar amb molt millors condicions que fa pocs anys, en canvi no veig aquesta mateixa sensibilitat per als peixos que veiem com són capturats, maltractats, trets del seu medi i cuits, a voltes, de viu en viu, o fins i tots menjats vius, trobo que aquest món és incoherent. Si a més tinc la impressió que els animals, a voltes, són més protegits que les persones, penso que aquest món no hi ha qui l'entengui!.

Les meves reflexions anaven cap aquest any de la fe i del Pla Pastoral per la Nova Evangelització, aquesta frase evangèlica, que compara els homes a evangelitzar com a peixos i els que evangelitzen com a pescadors, encara em desconcerta més:

Si evangelitzar fos com la pesca, que cal enganyar el peix perquè piqui, jo no m'hi apunto.

Si evangelitzar és parar una trampa com una xarxa, que quan hi has caigut ja no te'n deixen escapar, malament rai.

Si per evangelitzar hem de dir mentides, o mitges veritats, si no podem donar una visió clara i neta de les coses, si, com la pesca amb l'ham, l'hem de dissimular perquè piquin, si hem de dibuixar com a santes coses, persones, institucions i formes de capteniment que no ho són, ningú que se'n doni compte no sols no es deixarà evangelitzar sinó que fugirà esperitat de nosaltres.

Ara vaig a dir-ne una de grossa: Si amb una sola mentida poguéssim convertir tot el món a Jesús, el Senyor ho rebutjaria com una cosa nefasta. Si amb una mentida, una sola mentida, poguéssim canviar i fer bones persones els corruptes, els lladres, els violadors i tota mena de malvats. No l'hauríem pas de dir.

Quan Jesús a Pere, pescador, fa servir lo de “pescar homes” crec que de cap manera no li dona aquests sentits que he dit que em feien mal. Li diu amb una imatge que ell podia entendre molt bé, que canviï de feina, d'objectiu de la vida, li ofereix una qualitat de felicitat molt més gran que la feina que era el seu ofici: aplegar per la pesca peixos només per aliment. Li proposa en canvi aplegar homes i dones, petits, joves i grans per fer-ne una comunitat de seguidors de Jesús.

Al contrari del què dèiem abans, la Nova Evangelització –i la de sempre- ha de ser una transparència de la fe que tenim, de l'alegria que ens proporciona, de l'esperança que hi ha en nosaltres i de l'amor que ens mou a fer tot el que fem.

Acabo amb una imatge bonica: Quan una caravana en l'immens desert ha trobat un pou d'aigua, toquen el corn perquè si hi ha algú perdut per aquells verals buscant l'aigua salvadora, aquell toc li servirà de nord per satisfer la seva set.

VIDA DE LES NOSTRES PARRÒQUIES

Defunció:

SANT GUIM DE FREIXENET:

El 2 de febrer morí als 83 anys **Lourdes Rusinés i Regí**, viuda de Josep M. Graells.

El nostre condol als familiars.

Horaris:

Aquest diumenge, 10 de febrer.

VERGÓS DE CERVERA: 10 matí.

Dissabte, 16 de febrer.

GRAMUNTELL: 7 del vespre

HOSTALETS: 8 vespre.

Diumenge 17 de febrer.

CASTELLNOU D'OLUGES: 12 migdia.

BELLMUNT: 2/4 de 12 migdia.

FONOLLERES: 11 matí.

FREIXENET: 1 migdia.

GRANYENA: 12 migdia.

MONTOLIU: 10 matí.

PALLEROLS: 10 matí.

LA RABASSA: 2/4 d'onze matí.

SANT ANTOLÍ: 3/4 d'una migdia.

SANT GUIM DE FREIXENET: 12 migdia.

TALEVERA: 2/4 de 12 migdia.

Campanya contra la fam

A Mans Unides portem més de cinquanta anys lluitant contra la fam i la pobresa i contra les injustícies que les produeixen, treballant pel progrés dels pobles empobrits i el desenvolupament integral de les persones. Iniciem ara la Campanya 54 sota el lema "No hi ha justícia sense igualtat", centrada en la necessitat de "promoure la igualtat entre els sexes i l'empoderament de la dona".

Amb aquesta campanya reclamem el reconeixement de la igual dignitat de tots, homes i dones. Volem crear condicions d'igualtat, de drets i d'accés als recursos, en els països més castigats del món. Aquest és el camí necessari per assolir la justícia que construeix un món veritablement humà.

Motivats per aquest objectiu, els de Mans Unides de Solsona, ens hem compromès a dur a terme els següents projectes:

Projectes per a l'any 2013.

Al Camerun: programa per a la reinserció de malalts de sida.

Beneficiaris directes 1.700. Beneficiaris indirectes: 9.000.

Import: 115.854 euros.

Al Salvador: promoció de la igualtat entre homes i dones a través de diferents programes agrícoles i ramaders.

Beneficiaris directes: 500. Beneficiaris indirectes: 1.000.

Import: 71.038 euros.

MANS UNIDES

PER A LA IGUALTAT I L'AUTONOMIA DE LA DONA

En una cabana enmig del bosc hi vivia una família que tenia dos fills i tres filles. Els fills ajudaven el pare a esberlar la terra i la més gran de les noies ajudava la mare en les feines pròpies de la casa i a tenir cura de les seves germanetes més petites. Els nois eren uns dròpols i es passaven les hores ajaguts a l'ombra de la vella ceiba que hi havia a l'entrada de la casa.

La filla gran era molt treballadora i molt responsable, ho tenia tot net i ordenat, preparava els àpats i es preocupava molt de les dues petites. Un dia el pare va reunir tota la família a la casa de la paraula i els va dir: -Amb els diners de la venda del bestiar enviaré a Beme a l'escola perquè estudiï i pugui ser un gran metge; d'aquesta manera podrà ajudar la gent del poblat. Ovula, que així s'anomenava la filla gran, va mirar el seu pare i, tristament, li va dir: -Pare, jo també vull anar a la ciutat a estudiar, vull ser mestra. -Ho sento! -va cridar el pare- El teu germà anirà a la ciutat! Beme se'n va anar cap a escola un dia de bon matí. Pel camí va trobar d'altres nois que anaven com ell, camí cap a la ciutat. Alguns van decidir que era més divertir-se al bosc, caçar i no haver d'estudiar. Beme es va quedar amb ells. Van viure al bosc durant molts mesos.

El temps va passar i va passar, i Beme s'enyorava molt de la seva família i va decidir tornar a casa. En arribar-hi, els seus pares es van posar molt contents de veure'l, ja que després de tant de temps de no rebre notícies d'ell, el donaven per mort. Va demanar perdó, va fer una forta abraçada al seu pare i va dir: -Pare, deixa que Ovula vagi a la ciutat, aconseguirà ser una gran doctora, cuidarà de tothom i ajudarà el poblat. El pare va passar tota la nit pensant. En la seva família mai una dona no havia estudiat. Què faria? La seva filla hauria de continuar amb la tradició i fer-se càrrec de la casa i dels nens? O hauria de marxar cap a la ciutat? L'endemà, de bon matí, el pare va parlar amb l'Ovula. -Ja va essent hora que una dona surti del poblat! Te n'aniràs a la ciutat, i estudiaràs medicina tal i com hauria d'haver fet el teu germà. I així va ser com l'Ovula es va convertir en una gran doctora, va ajudar a que moltes dones cuidessin bé dels seus fills i va curar moltes malalties.

Edita: Grup de parròquies de l'Arxiprestat de la Segarra. Bisbat de Solsona

E-mail = redaccio@galeon.com web= www.efulls.com/